

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23Tos/128/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3115011124
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Samaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3115011124.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Samaša a sudcov JUDr. Františka Kováča a JUDr. Patrika Príbelského, PhD. na neverejnom zasadnutí konanom dňa 02. decembra 2015 prejednal sťažnosť odsúdeného

I. R.,

nar. XX.XX.XXXX v U., trvale bytom U., R. XXXX/X, t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody llava,

ktorú podal proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín, sp.zn. 2Nt/90/2015 zo dňa 26. októbra 2015 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr.por. sa sťažnosť odsúdeného zamietá, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Právoplatným rozsudkom Okresného súdu Trenčín, sp.zn. 3T/134/2010 zo dňa 18.01.2011 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne, sp.zn. 3To/20/2011 zo dňa 24.03.2011 bol I. R. odsúdený pre pokračovací zločin vydierania podľa § 189 ods. 2 Tr.zák. k trestu odňatia slobody na 6 rokov a 6 mesiacov. Koniec výkonu tohto trestu pripadá na deň 27.02.2017, pričom následne má odsúdený vykonávať zvyšok trestu odňatia slobody v trvaní 1 rok, 2 mesiace a 20 dní - uznesenie Okresného súdu Trnava, sp.zn. 2Pp/80/2010.

Odsúdenému bol uznesením Okresného súdu Trenčín, sp.zn. 8Nt/87/2013 zo dňa 06.08.2013 určený spoločný spôsob výkonu trestov odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Uznesením súdu prvého stupňa bolo podľa § 411 ods. 1 Tr.por. a § 9 zák. č. 475/2005 Z.z. o výkone trestu odňatia slobody rozhodnuté tak, že odsúdený I. R. bol pre ďalší výkon vyššie uvedených trestov odňatia slobody preradený do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote sťažnosť odsúdený, ktorú zahlásil do zápisnice o verejnom zasadnutí ihneď po vyhlásení uznesenia. Následne odsúdený podanú sťažnosť písomne odôvodnil dvomi podaniami zo dňa 28.10.2015 a 12.11.2015. Odsúdený namietal zaujatosť sudkyne súdu prvého stupňa, pretože ho už viackrát súdne trestala. Ďalej odsúdený poukazoval najmä na to, že disciplinárne tresty, ktoré dostal, boli len pre to, že sa viackrát sťažoval na riaditeľa Ústavu na výkon trestu odňatia slobody llava na Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky. Uviedol, že sťažnosť podal dňa 29.06.2015 a následne dňa 03.07.2015 dostal tri disciplinárne tresty. Odsúdený uviedol, že viac než 40 mesiacov bol na Réžii a vykonával aj funkciu brigádira. Problémový odsúdený nemôže vykonávať

funkciu brigádira. Odsúdený žiadal zamietnuť návrh na jeho preradenie do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia. K sťažnosti odsúdený pripojil oznámenia Ministerstva spravodlivosti SR a Generálneho riaditeľstva ZVJS o výsledkoch prešetrenia sťažností odsúdeného (dňa 06.07.2015, 16.07.2015, 29.07.2015 a 31.08.2015).

Krajský súd na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 Tr.por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré tomuto výroku predchádzalo a dospel k záveru, že sťažnosť nie je dôvodná.

Súd prvého stupňa správne procesne postupoval, keď o návrhu riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody na preradenie odsúdeného I. R. do prísnejšieho ústavu na výkon trestu rozhodoval na verejnom zasadnutí v súlade s ustanovením § 411 Tr.por. Pred rozhodnutím o zmene spôsobu výkonu trestu odňatia slobody bol odsúdený na verejnom zasadnutí vypočutý v prítomnosti obhajcu, ktorého súd na žiadosť odsúdeného tomuto ustanovil. Odsúdený teda mal možnosť pred súdom sa vyjadriť k dôvodom, pre ktoré navrhol riaditeľ ústavu na výkon trestu odňatia slobody jeho preradenie.

K námietke, týkajúcej sa predsedníčky senátu, nadriadený súd uvádza, že dôvodom zaujatosti sudkyne nemôže byť len to, že vo veci konajúci zákonný sudca rozhodoval už aj v iných trestných veciach tej istej osoby. Z obsahu spisu možná zaujatosť tiež nevplyva, pričom pre úplnosť je potrebné uviesť, že v predmetnej veci nerozhodovala len takto namietaná sudkyňa, ale senát.

Vzhľadom na obsah sťažnosti odsúdeného najmä v tom, že posledné tri disciplinárne tresty sú len reakciou na jeho sťažnosti týkajúce sa priebehu jeho výkonu trestu, sa senát krajského súdu na neverejnom zasadnutí oboznámil s obsahmi spisov Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Ilava, týkajúcich sa jeho posledných troch disciplinárnych previnení (čísla disciplinárnych konaní: 148647-2/2015-DT, 148674-3/2015-DT, 148647-4/2015-DT). Z týchto spisov vyplýva, že posledné tri disciplinárne tresty boli odsúdenému uložené: dňa 03.07.2015 za disciplinárne previnenie zo dňa 26.06.2015, dňa 03.07.2015 za disciplinárne previnenie zo dňa 03.07.2015 a dňa 09.07.2015 za disciplinárne previnenie zo dňa 03.07.2015. Prítom disciplinárne previnenie odsúdeného zo dňa 26.06.2015 prakticky v správaní odsúdeného vyvolalo ďalšie následné dve jeho disciplinárne previnenia. Aj z obsahu príloh k sťažnosti odsúdeného vyplýva, že tento podal sťažnosť na Ministerstvo spravodlivosti SR, resp. Generálne riaditeľstvo ZVJS až po spáchaní tohto disciplinárneho previnenia.

Z obsahu predmetných disciplinárnych previnení prítom vyplýva vysoký stupeň nedisciplinovanosti odsúdeného z pohľadu správania sa k príslušníkom ZVJS. Vulgarizmy, ktoré odsúdený neváhal použiť na príslušníkov ZVJS, svedčia jednoznačne o tom, že doterajší výkon trestu odňatia slobody v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia sa minul prevýchovnému účinku. V súvislosti so správaním sa odsúdeného dňa 03.07.2015 museli byť proti tomuto použité dokonca aj donucovacie prostriedky - chvaty a putá. Písomný záznam o použití donucovacích prostriedkov príslušníkmi ZVJS, obsahuje prítom aj záznam lekára, ktorý po použití donucovacích prostriedkov odsúdeného vyšetril v ambulancii pre odsúdených v objekte č. 6. Z tohto záznamu vyplýva, že na tele odsúdeného neboli nájdene žiadne znaky po použití donucovacích prostriedkov (I.. Z. F.). O použití donucovacích prostriedkov (zákroku) bol dňa 03.07.2015 informovaný aj dozorový prokurátor, ako aj následne Generálne riaditeľstvo ZVJS s tým, že použitie donucovacích prostriedkov bolo vyhodnotené ako oprávnené.

Z takto rozvedených dôvodov sa senát nadriadeného súdu nestotožnil s vytýkanými chybami v sťažnosti odsúdeného. Súčasne v zhode s názorom súdu prvého stupňa dospel k záveru, že v záujme ďalšej prevýchovy odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody je potrebné na tohto pôsobiť v ústave na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia. Odsúdený I. R. hoci spočiatku mal dôveru príslušníkov ZVJS a bola mu vo výkone trestu odňatia slobody zverená dôležitá „riadiaca“ funkcia medzi odsúdenými, veľmi výrazne negatívne zmenil svoje správanie tak, že hrubým a závažným spôsobom a opakovane porušoval ústavný poriadok. Slušné správanie sa voči príslušníkom ZVJS patrí prítom medzi najdôležitejšie faktory výchovného účinku trestu odňatia slobody.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný

prostriedok.